

5

UCHWAŁA Nr 412 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1960 r.

w sprawie ustalania kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu.

W związku z przepisem § 3 ust. 2 uchwały nr 156 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie emisji skarbowych bonów inwestycyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 45, poz. 208 i z 1960 r. Nr 90, poz. 406) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Dla celów obliczenia premii dla posiadaczy skarbowych bonów inwestycyjnych, o której mowa w § 3 ust. 1 uchwały nr 156 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie emisji skarbowych bonów inwestycyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 45, poz. 208 i z 1960 r. Nr 90, poz. 406), ustala się koszty zestawu materiałów budowlanych, potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu w roku 1959 na kwotę zł 130.566, obliczoną według cen detalicznych.

2. Zasady kalkulacji, na podstawie których został ustalony koszt zestawu materiałów budowlanych wymieniony w ust. 1, są określone w załączniku do uchwały.

§ 2. 1. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury do corocznego ustalania — w uzgodnieniu z Ministrami Finansów i Gospodarki Komunalnej oraz Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego — za rok ubiegły kosztów zestawu materiałów budowlanych, o którym mowa w § 1 ust. 1, dla celów obliczania premii dla posiadaczy skarbowych bonów inwestycyjnych według zasad kalkulacji określonych w załączniku do uchwały.

2. Prezes Rady Ministrów określi tryb postępowania w zakresie ustalania kosztów, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 412 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. (poz. 5).

ZASADY KALKULACJI KOSZTU ZESTAWU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH DLA 4-IZBOWEGO DOMU MIESZKALNEGO O STANDARDOWYM WYPOSAŻENIU

1. Przyjęto jako reprezentanta przeciętnego rodzaju zabudowy jednorodzinnej projekt typowy 0159 z katalogu Biura Projektów Budownictwa Komunalnego.
2. Charakterystyka reprezentanta:
Budynek bliźniaczy parterowy, częściowo podpiwniczony, z dachem płaskim. Instalacja wodociągowa w kuchni, łazience i WC z doprowadzeniem własnym ze studni. Instalacja kanalizacyjna z własnym osadnikiem. Instalacja elektryczna oświetleniowa.
Ogrzewanie piecowe.
3. Ilości materiałów oblicza się na podstawie wydania II Katalogu Scalonych Norm Kosztorysowych z 1960 r.
4. Wyceny materiałów dokonuje się na podstawie obowiązujących cen detalicznych.
5. Koszt zestawu materiałów budowlanych dla przyjętego jako reprezentanta 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu według cen detalicznych obowiązujących w grudniu 1959 r. wynosi:

dla robót budowlanych	115.624 zł
dla instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej	12.551 zł
dla instalacji elektrycznych	2.391 zł

Razem 130.566 zł.

6

UCHWAŁA Nr 418 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1960 r.

o zasadach wykorzystania obiektów zabytkowych na cele użytkowe.

W nawiązaniu do uchwały nr 102 Rady Ministrów z dnia 21 marca 1957 r. w sprawie lokalizacji inwestycji w nieruchomościach zabytkowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 182)

i w celu jak najpełniejszego wykorzystania obiektów zabytkowych dla celów użytkowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się Ministra Kultury i Sztuki do corocznego ustalania w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, na podstawie wniosków prezydium wojewódzkich rad narodowych, listy nie wykorzystanych obiektów zabytkowych, które po odbudowie lub przeprowadzeniu kapitalnego remontu mogą być przeznaczone na cele użytkowe. Lista powinna również zawierać określenie celów, na jakie może być przeznaczony dany obiekt zabytkowy.

2. Jednostki gospodarki społecznej, które planują realizację nowej inwestycji, w szczególności z zakresu budownictwa socjalno-kulturalnego, mieszkaniowego i administracyjnego na terenie, na którym znajdują się nie wykorzystane nieruchomości zabytkowe, powinny zbadać, czy zamierzonego celu nie można osiągnąć przez odbudowę lub przeprowadzenie kapitalnego remontu nie wykorzystanego obiektu zabytkowego.

§ 2. W pokrywaniu kosztów odbudowy lub przeprowadzenia kapitalnego remontu obiektu zabytkowego przeznaczonego na cele użytkowe uczestniczy obok inwestora resort kultury i sztuki, a mianowicie: inwestor pokrywa koszty odbudowy bądź kapitalnego remontu związane z przystosowaniem obiektu do stanu użytkowego, resort zaś kultury i sztuki ponosi koszty związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym.

§ 3. Udział resortu kultury i sztuki w odbudowie lub kapitalnym remoncie obiektu, podejmowanych poza resortem kultury i sztuki, polega przede wszystkim na:

- 1) sfinansowaniu opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla zakresu robót wykonywanych ze środków resortu kultury i sztuki,

2) ponoszeniu części wydatków związanych z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu, a w szczególności na pokrywaniu:

- części wydatków spowodowanych użyciem przy odbudowie obiektu zabytkowego materiałów specjalnych, związanych z zabytkowym charakterem obiektu — w zakresie różnicy cen pomiędzy tymi materiałami a materiałami budowlanymi powszechnie stosowanymi,
- różnicy wydatków, wynikających z wyższych stawek płacy dla robotników zatrudnionych przy robotach mających zdecydowanie charakter rekonstrukcyjny,
- różnicy wydatków wynikających z zatrudnienia specjalistów dla wykonania robót mających na celu przywrócenie obiektowi zabytkowego charakteru,
- wzrostu wydatków spowodowanych wyższą pracochłonnością robót wykonywanych przy rekonstrukcji obiektów zabytkowych.

§ 4. Wydatki związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu ponoszone przez resort kultury i sztuki nie mogą przekraczać 23% ogólnych nakładów. W wyjątkowych przypadkach może Minister Kultury i Sztuki za zgodą Ministra Finansów ustalić dla określonego obiektu wyższe wydatki związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu.

§ 5. 1. Udział inwestora oraz resortu kultury i sztuki w odbudowie lub kapitalnym remoncie obiektu zabytkowego na cele użytkowe określi każdorazowo umowa zawarta pomiędzy inwestorem a właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

7

UCHWAŁA Nr 431 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1960 r.

zmieniająca uchwałę nr 1066 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie zgłaszania nie eksploatowanych kabli i przewodów.

§ 1. W § 1 regulaminu przyznawania nagród za zgłaszanie nie eksploatowanych tras kabli i przewodów — stanowiącego załącznik do uchwały nr 1066 Prezydium Rządu

z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie zgłaszania nie eksploatowanych kabli i przewodów (Monitor Polski z 1956 r. Nr 14, poz. 221), wprowadza się następującą zmianę:

Tabela nagród otrzymuje brzmienie następujące:

Wartość zgłoszonych kabli, przewodów i urządzeń w tysiącach złotych	Wysokość nagrody w procentach wartości zgłoszonych kabli, przewodów i urządzeń
do 15	2%
ponad 15 do 75	1,4% nie mniej niż 300 zł
ponad 75 do 150	1% nie mniej niż 1000 zł
ponad 150	0,7% nie mniej niż 1500 zł, nie więcej niż 15.000 zł

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz